

Aneta Langerová

Aneta Langerová vydala na konci roku 2014 velmi vyzrálé album s názvem *Na Radosti*, které bylo podpořeno i projektem Partnerství OSA, a nyní k tomuto albu jede po Česku koncertní šňůru. Povídali jsme si o albu, koncertech, ale i tvorbě a OSA.

text: PETR SOUKUP
odpovídala: ANETA LANGEROVÁ
foto: OLGA ŠPÁTOVÁ

// Přiznám se vám, že při prvním poslechu singlu *Svatá Kordula* jsem nevěděl, co si o něm mám myslet. V hlavě jsem měl jen jedno slovo – „country“. Když jsem si album koupil, měl jsem radost z jeho barevnosti a čím dál víc jsem mu přicházel na chuť. Je to velký krok nejen od počátku vaší kariéry, ale i od posledního alba. Deska je osobnější. Změnilo se něco v případě vašeho skládání?

V mém životě se stále něco mění. Je to přirozený vývoj a pocit, že nestojím na místě,

je pro mě zvlášť důležitý. V posledních letech jsem našla velkou oporu v Jakubu Zitkovi, jak po stránce producentské, tak autorské. Všechny písně jsme skládali spolu, kromě jedné, kterou mi na desku napsala Dorka Barová, skvělá zpěvačka, violoncellistka a autorka. Soustředili jsme se na vyprávění příběhů, které jsme čerpali z našeho života, ale také jsme si domýšleli. Obecně každá píseň nese téma, které se nás nějak konkrétně dotýká a je nám blízké, to mi pak dovoluje písně zpívat víc autenticky.

Aneta Langerová

- › Zastupována OSA od roku 2007
- › Počet registrovaných děl v databázi OSA 39
- › Diskografie:
 - Spousta andělů (2004)
 - Dotyk (2007)
 - Jsem (2009)
 - Na Radosti (2014)

// Mé písně se odjakživa točí kolem přírody. Já jsem se našla hlavně v tématech venkova, kde jsem vyrostla a trávila dětství.

// Jakub Zitko, váš spoluautor a člen kapely, je pro mě velký objev. Kde jste se setkali a jak probíhala spolupráce?

My už se známe asi šestým rokem. Kdysi jsem potřebovala najít někoho, kdo by mě doprovázel na klávesy. Poprosila jsem svého tehdejšího kytaristu a.m. almelu, aby se po někom podíval, a on mi v parku na Letné oznámil, že pro mě našel Jakuba. Hrál v kapele Muff a spolupracoval i na dalších projektech. Byla jsem si ho poslechnout, oslovilo mě to, a od té doby se mnou hraje. Když jsem se před pár lety rozhodla splnit si takový svůj dlouholetý sen, a to akustické komorní koncerty se smyčcovým triem, objevila jsem v Kubovi velkou oporu. Bylo zapotřebí zaranžovat všechny písně, které jsem vybrala jako ty nejdůležitější v mé dosavadní tvorbě, právě pro toto komorní složení kapely. Byl to těžký úkol, měla jsem své představy a byla jsem zvědavá, jak se s tím Kuba popere. Zvládl to úplně skvěle. Následovaly koncerty pod názvem Pár míst, na jejichž úspěchu měl Kuba velký podíl, a tak jsem si konečně byla jistá, s kým budu dělat další desku. Spolupráce s Kubou mi sedí a věřím, že i jeho obohacuje.

// Poměrně hodně alb v loňském roce bylo na téma příroda, konkrétně les. Taková alba dle mého soudu

vydala i skupina Zrní, Lenka Dusilová, Calm Season a další. Myslíte si, že je to trend, náhoda, nebo přirozený vývoj?

To nevím. Mé písně se odjakživa točí kolem přírody. Myslím, že je pro všechny velmi důležitá, někdo si to uvědomuje víc, někdo ji zatím tolik nepotřebuje. Já jsem se našla hlavně v tématech venkova, kde jsem vyrostla a trávila dětství. Hodně mě ovlivňuje laskavá lidová moudrost, kterou z té doby znám. Byla jsem velmi překvapená, že Kuba tak mile příkyvoval, když jsem mu vyprávěla o svých zážitcích z dětství, prožil něco podobného, a tak jsme si s úsměvem po večerech vyprávěli o tom, jak jsme sbírali mandelinky, chodili na třešně, dělali zavařeniny, jezdili traktorem a podobně, byla to legrace, ráda na tu dobu vzpomínám.

// Asi budu hádat správně, že váš úspěch po pořadu Česko hledá SuperStar má na svědomí také váš bratr Nikola. O spoustě vítězů dnes už ani není slyšet a já se domnívám, že to je tím, jaký management s nimi spolupracoval. Váš bratr do toho kromě mozku asi ukládá i srdce?

Niki do všeho vkládá své srdce, to se mi na něm velmi líbí. Vždy mi byl nablízku. Spolu s mou sestrou a tátou mi od malička dělali náhradní mámu. Brali mě s sebou na hory, k moři, ale také se starali o praktické věci. Jsem jim za to velmi vděčná. Tehdy po soutěži nabralo vše rychlý spád. Byl to velký tlak. Když to brácha viděl, stoupl si přede mě a řekl všem, že od této chvíle mě bude zastupovat, a že když mi někdo bude něco chtít, má přijít nejdřív za ním. Ani nevíte, jak se mi v té chvíli ulevilo. Vytvořil pro mě prostředí, ve kterém jsem se mohla dál přirozeně vyvíjet, a nepodlehla jsem tak různým tlakům zvenčí. Ke všemu jsem si mohla dojít sama. Vždy mi říkal, ať se rozhodnu

dle svého srdce, že za mnou bude pevně stát. A to se děje dodnes. Nikdy předtím tuto práci nedělal, o to víc si vážím toho, že se všemu tak rychle naučil a nebál se vkročit do neznámých vod. Nenechal mě v tom.

// Na světě je videoklip ke skladbě Svatá Kordula a Tráva, uvážete o dalším? Co takhle například na skladbu Nevěsta nebo Tragédie u nás na vsi?

Svatou Kordulu jsme pustili do světa jako první a Alžběta Rajčan Beránková k ní vytvořila lyric video, stop motion animaci. Klip k písni Tráva jsme odjeli natáčet na „místo činu“, tedy na Radost a do okolních lesů, s režisérkou Olgou Špátovou a kameramanem Lukášem Hyksou. Další videoklipy se nabízejí, je to však časově i finančně náročné, uvidíme, co nám další rok dovolí. Bylo by to samozřejmě hezké.

// Dá se říci, která ze skladeb na novém albu je vám nejbližší?

Desku uzavírá píseň Na Radosti. Je to asi nejosobnější pověd' z celé desky, komorní aranž, která jak vznikla, tak byla zaznamenána.

// Bulvár. Jste s ním smířená a házíte ho za hlavu, nebo vás rozčiluje?

Bulváru si nevšímám, a když se ke mně něco dostane, mávnu nad tím rukou. Dokud bude v lidech potřeba koukat druhým do obýváku a nežít svůj vlastní život, pak bude mít bulvár na světě místo a nikdo s tím nic neudělá.

// Kupujete si hudbu, nebo stahujete?

Hudbu si zásadně kupuji. Někdy si koupím vinylovou desku, jindy album a někdy si koupím hudbu na internetu, to když jsem třeba na cestách.

// Ocitám se v tu chvíli mimo realitu a snažím se vzít publikum s sebou, aby lidé na chvíli zapomněli na své problémy.

// Nedávno jsem v jedné diskuzi na Facebooku četl, že ve chvíli, kdy se skladba nahrává a zní éterem, tak patří všem a nikdo by na ni neměl mít práva. Co si o tom myslíte?

Chápu, že mnohým dá hodně práce si uvědomit, že píseň je to samé, jako by někdo vyrobil třeba kolo, ale pochopit by to měli. Nevím, čím by se pak autoři živili. Asi by těžko někdo šel do výroby kol a řekl: „Od té chvíle, co jste na internetu ukázali nové kolo, patří i mně, takže si ho teď vezmu a odjedu.“ Byla by to krádež. Každý z nás na něčem pracuje, poskytuje různé služby, prodává nějaké výrobky, asi by se lidé, kteří mají tento názor, divili, kdyby k nim někdo přišel do obchodu a něco si zkrátka vzal a odešel nebo jim nezaplatil za odvedenou práci.

// Jak vnímáte vy OSA?

OSA je pro autory velmi důležitý, jelikož poskytuje služby, které nám pomáhají v naší práci. Nedovedu si představit, že bych se o to měla starat sama, není to reálné. Jsem ráda, že existuje, a věřím, že autory vždy bude dobře chránit a zastupovat.

// Kdo z českých hudebníků vás baví?

Z české hudby poslouchám například Hanu Hegerovou, Jarka Nohavicu, Karla Kryla, za poslední roky mi udělala

radost kapela Zrní, Bratři Orffové s deskou Bingriwingri nebo Wabi Daněk a Dáblovo stádo.

// Jsou pro vás hudební ceny v Česku důležité, mají podle vás ještě svou váhu?

Každé ocenění něčí práce toho dotyčného potěší, ale je obecně těžké říkat, jestli ta či ona hudba je lepší, tudíž je to také otázka vkusu lidí, kteří to hodnotí. Myslím, že největší odměnou je pro mnoho muzikantů to, že mají pro koho hrát, že na koncerty chodí lidé, které ta hudba baví, a něco si navzájem předávají.

// Koncerty. Byl jsem na vašem křtu ve Studiu DVA. Bylo to skvělé prostředí pro vaše současné hraní. V létě vás, tuším, uvidíme na festivalech, na jakých místech budete hrát mimo ně?

Na letošní turné jsem oslovila všechny muzikanty, se kterými spolupracuji. Jak svoji stálou kapelu, tak smyčcové trio. Chtěla jsem si s nimi užít každý koncert, který bude věnovaný nové desce Na Radosti, na které se sami podíleli. Zvolili jsme koncerty převážně na sezení v divadelních sálech, koncerty budou rozmanité, od komorních písní až po písně v plné aranži. Například do pražského divadla Studio DVA se vrátíme ještě na dva koncerty koncem března. Přála bych si, aby si každý, kdo přijde, mohl hudbu v klidu vychutnat a vstřebat. Na letní festivaly se chystáme taky, třeba na Benátskou noc a Colours of Ostrava.

// Odráží se na koncertě vaše nálada, nebo vás naopak ta atmosféra vždy nabije a zapomenete na to, co se děje mimo jeviště?

Každý koncert je jiný, ale pilíře zůstávají stejné. Už jen to, že mám kolem sebe skvělý tým, který mi vždy zvedne náladu, těším se na každé hraní s nimi, i na cestu. Bývá to le-grace. Koncerty si užívám, někdy jsem nervóznější, ale to během prvních písní odezní. Hlavní je hudba, to, co nás

spojuje s publikem. Mám možnost prožívat všechny příběhy, o kterých zpívám, spolu s ním a moc mě to těší. Ocitám se v tu chvíli mimo realitu a snažím se vzít publikum s sebou, aby lidé na chvíli zapomněli na své problémy nebo aby jim po skončení koncertu přišly lehčí než předtím a měli sílu je vyřešit.

// Jaké máte jméno na Slovensku?

Jezdíme občas na slovenské festivaly. Lidé tam znají některé písně a zpívají si je se mnou. Jezdím na Slovensko ráda, ale bohužel ne tak často. Zatím jsme se k tomu nedostali, ale do budoucna plánuji vyrazit s novým albem Na Radosti i tam.

// Jezdíte ještě v tom starém mini cooperu?

Svůj mini cooper mám stále, teď se zrovna opravuje, aby přežil další roky. Mám ho moc ráda. V současné době však spolupracuji s automobilovou firmou Volkswagen, která nás bude vozit na všechny koncerty našeho turné a také na festivaly. Moje kapela se trochu rozrostla, a tak jsem ráda, že nám Volkswagen tuto spolupráci nabídl a všechny mé muzikanty a členy týmu, včetně mě, doveze na koncerty bezpečně. /

Tráva

(text z nového alba Na Radosti)

Text: Aneta Langerová a Jakub Zítka

Jsem jako tráva zvyklá růst v noci bledé
kořínky protínám hliněné nebe
chladivý déšť padá
bouře zní a chvátá

Krajina vzdálená
stále voní a sílu má
voní a sílu má

Znám křídla vran, v jejich stínu spávám
mé bílé tělo oči tvé spatřit nemohou
teď mým novým domovem je vřes, mech a tráva
budu tam, kde modré chrpy vykvetou

Nade mnou svítá, horizont barvu mění
paprsků se dotýkám, hřejí kameny v mých dlaních
doznívají zvony, ale duše má je mladá
ze spánku se budí a vstává

Krajina vzdálená
stále voní a sílu má
voní a sílu má

Znám křídla vran, v jejich stínu spávám
mé bílé tělo oči tvé spatřit nemohou
teď mým novým domovem je vřes, mech a tráva
budu tam, kde modré chrpy vykvetou

